

La Perfecció de l'Home és Real i Impecable

Duncan Sinclair

Quin balç hi ha entre les creences que la gent té de si mateixa, i la veritat de qui realment són! Al primer capítol del Gènesis hi trobem escrit amb un llenguatge ben planer que “Déu creà l'home a la Seva imatge.” I doncs, si Déu és perfecte, l'home també ha de ser perfecte, i tanmateix a la gent li costa ben poc de creure's que l'home és imperfecte!

La Sra. Mary Baker Eddy va escriure, “Tingues sempre al cap la Veritat de l'Ésser, que l'home és la imatge i semblança de Déu, en qui tot ésser és permanent i sense mal. Enrecorda-te'n que la perfecció de l'home és real i impecable, mentre que la imperfecció és indefensable, irreal, i no és creada per l'Amor diví.” (CiS) La Ciència Cristiana ensenya que Déu és perfecte, i que l'home, com a creació divina, també és perfecte. Aprenem a romandre en aquesta veritat, ni que sembli que les tormentes del mal s'enfurismin; ni que la malaltia i el patiment, el pecat i totes les seves disfresses, els desitjos i les penes, -tot, sembli molt real, i ens tempti, fent-nos creure que hi ha imperfecció. **Amb cada prova de la nostra fe, però, aprenem a girar-nos vers la veritat absoluta, que Déu i la Seva idea, l'home, són perfectes.** Arrapant-nos fermament a aquesta Veritat, experimentem guariment.

Capir la perfecció de Déu i de l'home no vol pas dir que ens marxi del cap com en sembla de tossuda la creença que l'home és imperfecte. La Sra. Eddy va predir la contesa que hi hauria al món quan hi arribés la veritat absoluta de la totalitat i la perfecció de Déu. De fet, avisa al seus lectors, a *Ciència i Salut*, que les ments malicioses provaran de “fer més mal.” A les pàgines 96 i 97 hi escriu, “A l'hora d'aquest conflicte final, les ments àvoles miraran de trobar la manera de fer més mal, però, -i aquí hi fa una gran afirmació-, els qui discerneixen la Ciència Cristiana, posaran aturador al crim. Ajudaran a foragitar l'error. Guardaran la llei i l'ordre. I esperaran amb alegria la certesa de la perfecció final.”

Cap feblesa, cap dubte al pensament de la Sra. Eddy pel què fa a la “certesa de la perfecció final!” Fidel al seu gran descobriment de la totalitat de Déu, el Bé, i de la irrealitat del mal, **podia** esguardar el futur i **contemplar el regne de l'harmonia celestial a la terra, el resultat de la comprensió i la demostració universal de l'Ésser perfecte.**

Ni que el Científic Cristià estigui segur del futur, segur de la victòria darrera de la Veritat sobre l'error, sap que cal un maldar constant, -primer, per fer arribar a la humanitat la veritat que la naturalesa perfecta de l'home és "real i impecable," i segon, per ajudar els seus germans a capir d'una manera demostrable aquesta veritat. Quina joia hi hauria d'haver amb cada victòria sobre una falsa creença -tendències pecaminoses destruïdes, malalties guarides, tristors i patiments destruïts! El Científic Cristià, plantat fermament sobre la comprensió de la perfecció de l'home entès com la idea de Déu, pot esguardar tranquil i sense por, amb una seguretat inexhaurible, que la veritat, tal com l'ha revelada la Ciència Cristiana, farà efectiva finalment la plena salvació de tota la humanitat.